

### [Ebba Strange.]

som ligger i deres lovforslag, nemlig at der skal en forhåndsgodkendelse til, inden man opretter et privat register.

Med hensyn til spørgsmålet om de private registre vil jeg også godt som andre opholde mig lidt ved dette registertilsyn. Det får jo en fantastisk central position, men er meget lem-fældigt omtalt i de lovforslag, vi har at gøre med. Retsforbundet foreslår i stedet et person-datanævn oprettet, og jeg synes, vi skal bruge megen tid til at finde ud af, hvordan vi skal kontrollere disse ting. Jeg er ligesom andre ordførere heller ikke tryk ved, at det er minis-teren, der har den endelige politiske beføjelse; jeg ville også hellere have et demokratisk ud-peget organ, der havde den endelige afgørelse i disse situationer. Jeg er ikke helt tryk ved den politiske styring, der ligger i, at det er minis-trene, der har den endelige beslutning med hensyn til registerproblemer.

Jeg kan nå at sige én ting til om de private registre. Der er gjort meget omhyggeligt op-mærksom på, at man ikke må registrere oplys-ninger, der drejer sig om folks politiske, seksu-elle og strafbare forhold, om helbredsforhold, om misbrug af nydelsesmidler osv. Men hvad med fagpolitisk virksomhed? Hvad med det, der kaldes sortlistning? Det vil jeg også godt have gravet lidt i. Er det omfattet af de ting, der står her, eller er det stadig væk muligt? Vi ved jo, at det foregår på masser af arbejdsplad-ser, og at de oplysninger, man derved kommer i besiddelse af, videregives.

Som sagt, det er spændende lovgivning, det er vigtig lovgivning, og vi kan love vores til-slutning til et omhyggeligt arbejde i retsudval-get.

### Kaj Hansen (DKP):

Om de fire lovforslag om registrering, vi be-handler, kan man sige, at der er både positive og negative sider, at de også rummer faremo-menter, og at det i høj grad bliver udvalgsar-bejdet, som skal afveje de positive og negative sider imod hinanden på en sådan facon, at det ikke alene kommer til at tjene samfundet som sådan, men at det også giver sikkerhed for den enkelte borger.

Personregistrering er jo blevet noget andet end CPR-nummer. Nu er det et spørgsmål om datastyring, om samkøring og om overførsel af oplysninger, og det er klart, at det nødven-diggør en lovgivning, som på den ene side be-

grænser registreringen og på den anden side sikrer borgerne mod misbrug.

Jeg kan godt sige helt klart fra start af her, at det er helt afgørende for kommunisternes medvirken til gennemførelse af disse lovforslag eller nogle af dem, at der virkelig etableres en effektiv og troværdig kontrol, også en kontrol, hvori det folkelige element indgår. Det er helt afgørende, når vi skal tage endelig stilling.

Det må endvidere bygge på det princip, at ingen kan være registreret uden at være orien-teret om, at en sådan registrering har fundet sted, endvidere at man har ret til indsigelse, og det er jo også noget, der går igen i forslagene, at en registreret person kan kræve oplysninger, men det forudsætter jo, at vi ved, hvor vi er regi-streret, og hvor mange registre man er regi-streret i, og derfor skal man ikke alene have en ret til at kræve oplysninger, men det skal fak-tisk være en pligt, at man bliver spurgt, når man registreres det ene eller det andet sted.

Der er jo en vis angst for kartoteker her i landet, og det kan man godt forstå. Det går helt tilbage til besættelsestiden, hvor det fak-tisk var sådan, at modstandsbevægelsen den-gang for at sikre sig mod, at folkeregi-strene blev misbrugt til fordel for besættel-sesmagten, med vold satte sig i besiddelse af disse registre og brændte dem eller fjernede dem på en sådan måde, at besættelsesmagten ikke kunne gøre brug af dem, vendt først og fremmest imod befolkningen og selvfølgelig først og fremmest imod dem, der deltog i mod-standsbevægelsen.

Men det er også klart, at det ville være tåbe-ligt at udelukke, at en registrering også kan have en samfundsmæssig og en nyttig funktion. Det påstås jo med en styrke og en troværdig-hed i bevisførelsen, at arbejdsformidling og ar-bejdsgivere fører kartoteker over arbejdere; man ikke vil have i arbejde. Det er også en gammel sag. Man kender de sorte lister, som Arbejdsgiverforeningen har ført. De har aldrig været helt officielle, men det er en kendsger-ning, at sådanne registreringer også finder sted, og en sådan registrering burde simpelt hen for-bydes.

Det er også sådan, at selv helbreds-mæssige oplysninger, som alene skulle tjene til behand-ling af den registrerede, frygter man kan blive misbrugt, og man forstår egentlig godt f. eks. narkomaners angst for at indgå i et centralre-gister, for hvem vil bagefter beskæftige en nar-